

VASTUSTAKAA PERKELEEN JOKAISTA KIUSAUSTA

Vanhin W. Rolfe Kerr

seitsemänkymmenen ensimmäisestä koorumista

Kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille • 5. helmikuuta 2006
Brigham Youngin yliopisto

Olette kokoontuneet tänne Brigham Youngin yliopiston kampukselle ja moniin muihin paikkoihin eri puolilla maailmaa odottaen kuulevanne kahden-toista apostolin koorumin jäsentä vanhin M. Russell Ballardia. Olen pahoillani, että joudun tuottamaan teille pettymyksen. Vanhin Ballard ei voi olla luonanne, ja on kunnia, että minut on pyydetty hänen tilalleen. Hän toivoisi olevansa täällä, ja voin vakuuttaa, että minäkin toivoisin hänen olevan täällä. Sanon uudelleen, että on kunnia, että minua on pyydetty toimimaan hänen sijaisenaan.

Päivälleen 50 vuotta sitten olin valtaisalla ja upealla valtamerialuksella lähestymässä Southamptonin satamaa Englannissa. Olin aloittamassa palveluani Britannian lähetyskentällä. Tuohon aikaan lähetysaarnaajat matkustivat ulkomailla sijaitseville työkentilleen meritse eivätkä lentoteitse. Uskoakseni Orville ja Wilbur Wright olivat jo silloin tehneet ensimmäisen lentonsa, mutta on siitä silti kauan aikaa.

Haluan teidän tietävän, että rakastin lähetystyötäni. Se merkitsi minulle silloin hyvin paljon, ja se on ollut edelleen kautta vuosien symboli monen monesta asiasta, jotka ovat hyviä tässä elämässä. Todistukseni lujittuminen evankeliumista oli yksi lähetystyöni tuomista suurimmista siunauksista. Olin pitänyt todistustani vahvana ennen kuin minut kutsuttiin palvelemaan, mutta jumalallisen totuuden opettaminen ja siitä todistaminen sai tuon todistuksen paisumaan sydämessäni ja sielussani niin, että se tukee minua minkä tahansa koettelemusten ja vaikeiden tilanteiden halki. En tiedä, miten tulisin toimeen ilman evankeliumia. Olen ikuisesti kiitollinen lähetystyöstäni, todistuksestani ja siitä suojakilvestä, jonka olen tuntenut saavani uskostani Vapahtajaan. Tuo uskon kilpi on ollut hengellinen ja moraalinen suojani kautta vuosien.

Usko Jeesukseen Kristukseen, paras puolustuksemme kiusauksia vastaan

Tuo ajatus johdattaa minut keskeiseen ajatukseen, jonka haluaisin teidän tästä illasta muistavan.

Luemme Mormonin kirjasta Alman neuvoja ja ohjeita pojalleen Helamanille. Hän kehotti Helamania muun muassa opettamaan kansalle ”ikuista vihaa syntiä ja pahuutta vastaan”. Alma kehotti häntä: ”Saarnaa sille parannusta ja uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen.” Ja kuunnelkaapa näitä sanoja. Alma sanoi: ”Opetä sitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta uskolleen Herraan Jeesukseen Kristukseen.” (Alma 37:32–33.) Näettekö ja huomaatteko siinä olevan merkityksen ja voiman teille – tosiaankin meille kaikille?

Alma jatkoi ohjeitaan Helamanille sanoen: ”Opetä sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä, sillä sellaiset löytävät levon sielullensa.

Oi muista, poikani, ja opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt.” (Alma 37:34–35, 37.) Se on suurenmoinen ja sovelias neuvo meille kaikille, nuorille ja vanhoille.

Kaikkein paras ja varmin puolustus, mikä meillä on Perkeleen kiusauksia vastaan, on uskomme Kristukseen, uskomme Hänen suureen sovitusuhriinsa, uskomme Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin ja todistuksemme siitä. Kun usko ja todistus ovat lujasti ja tietoisesti paikoillaan, eivät pahan palavat nuolet lävistä eivätkä voi lävistää sieluanne. Tähdennän sitä, ettei riitä, että usko ja todistus ovat vain lujasti paikoillaan, vaan niiden täytyy olla tietoisesti paikoillaan. Jos ajattelette tietoisesti Vapahtajaa, ette salli kiusausten voittaa itseänne. Mikä vieläkin tärkeämpää, jos teillä on Vapahtaja ja uskonne Häneen lujasti mielessänne ja sydämässänne, ette salli itsenne edes joutuvan tilanteisiin, joissa kiusaus ilmaantuu. Toisin sanoen: ”Antakaa uskonne Kristukseen pitää teidät poissa Perkeleen reviiriltä.” Jos tarpeen, antakaa uskonne Kristukseen saada elämässänne aikaan ”Joosefin kokemus”. Muistattehan Joosefin, joka myytiin Egyptiin ja josta tuli faraon henkivartijoiden päällikön Potifarín suosikkipalvelija. Potifarín vaimolla oli epäpyhiä aikeita Joosefin suhteen. Joosef torjui kuitenkin välittömästi ja suurin sanoin hänen lähenteleensä sanoen: ”Kuinka minä siis voisin tehdä niin

pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan?” Vaimo ei luopunut aikeistaan, ja pyhät kirjoitukset kertovat meille, että Joosef lähti karkuun, että hän ”pakeni ulos” tuosta kiusauksentäyteisestä tilanteesta. Hän vastusti Perkeleen kiusauksia uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen. (Ks. 1. Moos. 39:7–12.)

Lapsille opetetaan ala- ja yläkouluissa kaikkialla maailmassa tärkeitä perusoppiaineita – lukemista, kirjoittamista ja laskentoa. Englannin kielessä niitä sanotaan kolmeksi ärräksi, koska kuulostaa siltä kuin ne kaikki alkaisivat r-kirjaimella. Me kaikki olemme oppineet lukemaan, kirjoittamaan ja suorittamaan peruslaskutehtäviä. Kun ajattelen niitä perustavia ja välttämättömiä oppeja, joille uskoni perustuu, nekin kaikki alkavat englannin kielessä r-kirjaimella: ylösnousemus, ilmoitus ja palautus. Niistä me opimme paljon siitä, mitä Herra haluaisi meidän vievän maailmalle. Niistä me opimme Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovitukseltaan. Niistä me opimme, kuinka Herra pitää yhteyttä valittujen palvelijoittensa kautta. Niistä me opimme profeetta Joseph Smithistä ja evankeliumin palautuksesta. Vaikka nämä kolme eivät katakaan kaikkia evankeliumin ihania ja valistavia oppeja, me voimme löytää niistä uskon perustan, joka voi vahvistaa meitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta. Ylösnousemuksesta, ilmoituksesta ja palautuksesta on kirjoitettu kokonaisia kirjoja. En tietenkään voi tänä iltana kuin vain hipaista kutakin niistä. Ajatelkaa kanssani, että luotte mielesänne ja sydämessänne niin lujan ja tietoisien kuvan näistä opillisista totuuksista, että se suo varman suojan pahaa vastaan.

Ylösnousemus

Oppi ylösnousemuksesta on yhtä vanha kuin maailman perustukset. Se oli ja on taivaallisen Isämme onnensuunnitelman erottamaton osa. Herra opetti Moosekselle suunnitelmansa, johon sisältyivät luominen, Aadamin lankeemus ja sovitus. Hän sanoi muun muassa: ”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Mooses 1:39). Suunnitelmaan kuului, että ihminen lunastettaisiin lankeemuksesta Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin kautta ja ansiosta. Aadamin lankeemuksessa fyysinen ja hengellinen kuolema tulivat koko ihmiskunnan, ei vain Aadamin ja Eevan, osaksi. Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta tuli suurenmoinen lupaus kuolleiden ylösnousemuksesta kaikille,

jotka ovat eläneet tai tulevat vielä elämään maan päällä. Apostoli Paavali kirjoitti: ”Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena niiden joukosta jotka ovat kuolleet.

Kun kerran kuolema sai alkunsa ihmisestä, samoin kuolleiden ylösnousemus on alkanut ihmisestä.

Sillä niin kuin kaikki ihmiset Adamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi – –.” (1. Kor. 15:20–22.)

Fyysinen kuolema, kuten kaikki tiedämme, on hengen ero ruumiista. Hengellinen kuolema on hengen ero Jumalan kasvojen edestä synnin vuoksi. Vapahtajan ylösnousemuksen lahja poistaa fyysisen kuoleman pysyvät vaikutukset. Kaikki tulevat nousemaan kuolleista. Kuolemattomuus suodaan siis ihmiselle ilmaisena ja ehdottomana lahjana Kristuksen armosta. Kuolemattomuus on ikuinen elämä; iankaikkinen elämä on ikuinen elämä Jumalan kasvojen edessä. Sekin, että saa iankaikkisen elämän ja voittaa hengellisen kuoleman seuraukset, on lahja Kristukselta, mutta se lahja on ehdollinen ja edellyttää meidän puoleltamme uskollisuutta ja kuuliaisuutta. Vanhin Neal A. Maxwell on sanonut: ”Jeesuksen loistava sovitus on koko ihmiskunnan historian keskeisin tapahtuma! Se suo ylösnousemuksen kaikille; se tekee meidän henkilökohtaisen parannuksemme ja anteeksiantomme mahdollisiksi. – –

Kristus antoi meille auliisti suunnattoman suuren ja ehdottoman lahjan: yleisen ylösnousemuksen. Kristuksen tarjous iankaikkisen elämän lisälahjasta on kuitenkin ehdollinen. – – Hän asettaa ehdot tämän suurenmoisesta lahjan saamiselle.” (”Todistamme suurenmoisesta ja loistavasta sovitukselta”, *Liahona*, huhtikuu 2002, s. 7, 8–9.)

Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut: ”Jeesuksen Kristuksen sovitus on luonteeltaan kaksinainen. Sen johdosta kaikki ihmiset ovat lunastetut ajallisesta kuolemasta ja haudasta ja tulevat nousemaan ylösnousemuksessa sielun kuolemattomuuteen. Lisäksi kuuliaisuuden kautta evankeliumin laeille ja toimituksille ihminen saa henkilökohtaiset syntinsä anteeksi Kristuksen veren kautta ja tulee perimään korotuksen Jumalan valtakunnassa, mikä on iankaikkinen elämä.” (*Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 125.)

Ne, jotka ovat loukkaantuneet vakavasti tai joilla on synnynnäisiä rajoittavia vammoja, saavat lohtua

ylösnousemuksen ihmeellisistä lupauksista. Kuunnella Mormonin kirjan lohdullisia sanoja: "Nyt, on kuolema, jota nimitetään ajalliseksi kuolemaksi, ja Kristuksen kuolema päästää tämän ajallisen kuoleman siteet, niin että kaikki herätetään tästä ajallisesta kuolemasta.

Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan; sekä jäsenet että nivelet palautetaan oikeaan muotoonsa – –." (Alma 11:42–43.)

"Ja jokainen jäsen ja nivel palautetaan ruumiiseensa; niin, edes hiuskarva päästä ei joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa" (Alma 40:23). Jopa nekin meistä, joilla on vähäisempiä vammoja, ilahdumme tuosta pyhien kirjoitusten kohdasta.

"Sovitus saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, ja kuolleiden ylösnousemus tuo ihmiset takaisin Jumalan eteen; ja näin heidät palautetaan hänen eteensä – –.

Ja näin Jumala toteuttaa suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, jotka ovat olleet valmistettuina maailman perustamisesta asti. Ja näin tapahtuu ihmisten pelastus ja lunastus." (Alma 42:23, 26.)

Kuvaillessaan ylösnousemuksen kautta saatavia siunauksia presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut: "Ylösnousemus pelastaa ihmisen perkeleen valasta. Sielun kuolemattomuus on Jumalan lahja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Jos Vapahtaja ei olisi kuollut maailman puolesta, ihminen olisi pysynyt synnissään. Mitään ylösnousemusta kuolleista ei olisi voinut tapahtua, ja fyysinen ruumis olisi mennyt haudata vailla lunastusta, ja henki olisi tullut perkeleen ja hänen enkeliensä alaiseksi iankaikkisesti." (*Pelastuksen oppeja*, osa 2, s. 263.)

Ylösnousemus paitsi pelastaa meidät Perkeleeltä iankaikkisuuksissa, niin luja ja tietoinen usko Vapahtajaan ja Hänen sovitushuriinsa voi pelastaa meidät Perkeleeltä jokapäiväisessä elämässämme. Kysyn teiltä, auttaako tämä teitä ymmärtämään, miten oppi ylösnousemuksesta liittyy pyhien kirjoitusten neuvon, että me kykenemme vastustamaan jokaista Perkeleen kiusausta uskollamme Jeesukseen Kristukseen.

Muutamia vuosia sitten luokseni tuli eräs hieno nuori nainen, jonka vaarnanjohtaja olin. Hän oli huolissaan joistakin haasteista, joita hänellä sillä kertaa oli. Hän sanoi: "Vaarnanjohtaja Kerr, on niin vaikeaa olla

myöhempien aikojen pyhä." Keskustelimme siitä, mistä syystä hänestä tuntui siltä. Keskustelumme johti aivan luonnollisesti Vapahtajaan ja Hänen karsimiseensa meidän jokaisen puolesta. Puhuimme Hänen ylösnousemuksestaan ja sen vaikutuksista elämäämme nyt ja iankaikkisuuksissa. Puhuimme sitten siitä, mitä Vapahtaja selitti muutamille seuraajilleen heiltä odotettavan opetuslapsina. Lueimme pyhistä kirjoituksista, kuinka joistakuista tuntui, että opetuslapsena olemisen vaatimukset olivat heille liian kovat, ja he käänsivät selkensä Vapahtajalle eivätkä enää kulkeneet Hänen mukanaan (ks. Joh. 6:66). Nuori sisar istui hiljaa ajatellen muutaman hetken ja sanoi sitten kyynelsilmin: "Minä en voisi tehdä niin." Kun esitin ajatuksen, että on olemassa useampia kuin yksi tapa kääntää selkämme Vapahtajalle, tuntui hänen mielessään ja sydämessään syttyvän valo. Hän sanoi: "Nyt ymmärrän, että jos rakastan todella Vapahtajaani ja pidän Hänet mielessäni ja sydämessäni, Hänen luottamustaan ei voi pettää." Sitten hän sanoi: "Haluan muuttaa sitä, mitä sanoin tämän keskustelun alussa. Nyt tiedän, että olisi vaikeaa olla *olematta* myöhempien aikojen pyhä."

Jatkuva ilmoitus

Siirtykäämme nyt oppiin jumalallisesta ja jatkuvasta ilmoituksesta. Herra on sanonut: "Ja vielä, minä annan teille mallin kaikkeen, jotta ette eksyisi; sillä Saatana on irrallaan maan päällä, ja hän kulkee eksyttämässä kansakuntia" (OL 52:14). Eräs erittäin tärkeä osatekijä Herran mallissa kaikkeen on varmuus, joka meillä on elävistä profetoista, näkijöistä ja ilmoituksensaajista, jotka saavat jumalallista ilmoitusta kirkon opastukseksi ja ohjaamiseksi meidän aikanamme. Me jokainen voimme saada henkilökohtaista ilmoitusta ja innoitusta Pyhän Hengen kautta, mutta en puhu siitä ilmoituksen muodosta. Puhun koko kirkolle ja koko kirkkoa varten elävien profettojen kautta tulevasta ilmoituksesta.

Kun palvelin Britannian lähetyskentällä, sain siunauksekseni opettaa monia ihmisiä, jotka rakastivat Raamattua ja tukeutuivat voimakkaasti sen jumalalliseen sanomaan. Kun opetimme oppia jatkuvasta ilmoituksesta, monet suhtautuivat siihen iloiten ja ihmetellen – iloiten ajatuksesta, että Jumala saattaisi puhua jälleen valitsemilleen profetoille, mutta ihmetellen, miksi he eivät olleet kuulleet tätä jumalallista periaatetta opetettavan omissa kirkkoissaan. He saivat tietää, ettei jatkuva ilmoitus ollut ainoastaan

jumalallisen totuuden lähde vaan myös tärkein pyhien kirjoitusten lähde. Äskettäin ilmoitettujen totuuksien muistiin merkitseminen ja hyväksyminen pyhiksi kirjoituksiksi huoletti niitä, jotka uskoivat Raamatun olevan ainoa kaiken Jumalan sanan aarreaitta. Kuitenkin sydämeltään rehelliset omaksuivat opin jatkuvasta ilmoituksesta, johon he Raamatun mallin mukaan uskoivat, vaikka eivät olleet sitä täysin ymmärtäneet.

Vanhin Mark E. Petersen, joka palveli monta vuotta kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä, kuvaili ilmoituksen merkitystä kirkolle sanoen: ”Tosi kirkon pettämätön tunnusmerkki on se, että siinä on Jumalan valitsemat elävät profeetat, jotka ohjaavat sitä, miehet, jotka saavat omana aikanaan ilmoitusta Jumalalta ja joiden muistiin merkityistä kirjoituksista tulee uusi pyhä kirjoitus.

Tosi kirkon pettämätön tunnusmerkki on myös se, että siinä syntyy uusia pyhiä kirjoituksia entisten lisäksi noiden profeettojen palvelustyöstä. Tämä Jumalan antama pettämätön malli ilmenee Hänen kanssakäymisistään kansansa kanssa alusta alkaen.” (”Ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy”, *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 116.) Mielestäni vanhin Petersen tavoitti syvällisellä tavalla jatkuvan ilmoituksen sanoman.

Herra ilmoittaa tahtonsa valitsemilleen profeetoille, näkijöille ja ilmoituksensaajille. Ja kun Herra panee heidän sydämeensä kehotuksen opettaa sitä, mitä he ovat saaneet, siunataan ihmisiä noiden ilmoitusten kautta välitetyllä jumalallisella tiedolla. Ilmoitettu totuus kirjoitetaan muistiin, ja Herran hyväksi katsomana aikana ja Hänen äärettömässä viisauudessaan joitakin noista ilmoituksista voidaan virallisesti lisätä pyhien kirjoitusten kaanoniin.

Oppi jatkuvasta ilmoituksesta siitä seuraavine uusine pyhine kirjoituksineen on eräs palautuksen ominaispiirre. Se kuvaa koko palautukseen johtanutta prosessia. Vanhan testamentin Aamos on sanonut: ”Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille” (Aam. 3:7).

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautus oli seurausta monista taivaasta tulleista ilmoituksista. Nämä ilmoitukset annettiin enimmäkseen myöhempien aikojen profeetalle, joka oli valittu, valmistettu ja asetettu tuohon jumalalliseen tehtävään. Sanomamme koko maailmalle on, että Joseph Smith oli tuo valittu profeetta. Hän on todistajamme siitä, että Jumala on

puhunut jälleen ja puhuu yhä ilmoittaen suunnitelmansa palvelijoilleen, eläville profeetoille.

Todistus tästä totuudesta on suunnaton lohtu ja antaa loputonta luottamusta profeetalliseen ääneen, jota meillä on siunaus kuulla ja lukea säännöllisesti.

Yksi lähetystyöni kohokohtia oli oma henkilökohtainen kokemukseni ilmoituksen opista. Kun tutkin päivittäin pyhiä kirjoituksia yrittäen valmistautua opettamaan ihmisiä, minua ihmetytti Herran ilmoitusten, niin vanhojen kuin uusienkin, avautuminen. En ole luonteeltani epäilijä, mutta etsin mielelläni pyhiin kirjoituksiin ja logiikkaan perustuvia todisteita niille uskonkäsityksille, jotka ovat tulleet minulle tutkistelun ja uskon kautta. Yhteen aikaan pyhien kirjoitusten tutkimistani hallitsi looginen olettaus, jonka olin mielessäni muotoillut. Ajattelin: ”Jos Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jatkuvaa ilmoitusta koskevat väitteet ovat järkeviä, niiden keinojen, joilla profeetta Joseph Smith on saanut ilmoitusta, on oltava yhdenmukaisia niiden keinojen kanssa, joilla Uuden ja Vanhan testamentin profeetat ja apostolit saivat ilmoitusta.” Ymmärrätkö nyt lähtökohdan? Minun täytyi tietää, että sellainen yhdenmukaisuus oli olemassa siinä, kuinka nykyajan ilmoituksia saatiin ja kuinka ilmoituksia saatiin muinaisina aikoina.

Aika tänä iltana ei riitä kaiken sen kertomiseen, mitä sain selville tuossa tutkimuksessa, mutta saanen sanoa, että Herran malli tuli hyvin selväksi. Ilmoitukset ovat tulleet profeetoille hyvin yhdenmukaisin keinoin. Näitä keinoja voi kuvailla ja määritellä erilaisin termein ja ne voidaan jakaa tai ryhmitellä eri tavoin, mutta on olemassa selvä malli. Tunnistin viisi hyvin erityistä keinoa, joilla Herran profeetoille on annettu ilmoitusta. Löysin kustakin niistä monia esimerkkejä kautta pyhien kirjoitusten. Tämä malli löytyy yhtäpitävästi kaikista pyhistä kirjoituksista, muinaisista ja nykyisistä. Voin ehkä jossakin toisessa tilaisuudessa puhua näistä viidestä ilmoituksen keinosta ja osoittaa teille tuon yhdenmukaisen mallin muinaisissa ja nykyisissä pyhissä kirjoituksissa.

Tieto tästä suurenmoisesta totuudesta vahvisti silloin ja vahvistaa edelleen nyt tänäkin päivänä uskoani. Tieto siitä, että meillä on elävä profeetta, joka saa ilmoituksia Jumalalta aivan kuten Abraham, Mooses, Jesaja, Pietari, Paavali ja muut, on valtava lohdutus ja vakuutus.

Teidän jokaisen on saatava oma tieto ja todistus tästä jumalallisesta periaatteesta. Mutta voitte kaikin tavoin luottaa todistukseen, jonka minä lausun teille tänä iltana. Voitte nytkin pitää lujasti ja tietoisesti mielesänne tietoisuuden ja vakaumuksen siitä, että Jumala puhuu valituille ja eläville profeetoilleen tänäkin päivänä samoin kuin entisinäkin aikoina. Todistus jatkuvan ilmoituksen opista tukee uskoanne Herraan Jeesukseen Kristukseen ja vahvistaa siten teitä päätöksesänne vastustaa Perkeleen jokaista kiusausta.

Jos teitä sattuisi kohtaamaan ankara hetkellinen kiusaus, yrittäkää pakottaa itsenne ajattelemaan presidentti Gordon B. Hinckleyä. Ajatelkaa häntä profeetana, näkijänä ja ilmoituksensaajana, joka saa Herralta suoraa ilmoitusta kirkkoa varten. Ajatelkaa ilmoitusta, jonka hän sai pienten temppelien rakentamisesta kaikkialle maailmaan, mikä tuo temppelin pyhät siunaukset yhä useampien kirkon jäsenten ulottuville. Antakaa tietoisin ajatuksin elävästä profeetasta, joka saa ajantasaista ilmoitusta pyhistä temppeleistä, kääntää itsenne pois tuosta hetkellisestä kiusauksesta ja säilyttää kelvollisuutenne saada osaksenne nuo pyhät temppelisiunaukset. Me todellakin ”uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita” (UK 9).

Evankeliumin palautus

Olemme puhuneet ylönousemuksesta ja ilmoituksesta, ja toivon, että olette ajatelleet niitä syvällisesti. Puhukaamme nyt palautuksesta. Me olemme täällä palautuksen ansiosta. Vaikka hyvin perustavat tiedot ylönousemuksesta ja ilmoituksesta voikin saada muinaisista pyhistä kirjoituksista, on suurin osa siitä, mitä tiedämme näistä tärkeistä opeista, tulosta evankeliumin palauttamisesta profeetta Joseph Smithin kautta. Palautuksen sanoma on, että Jumala elää, Jeesus on elävä Kristus, evankeliumi on palautettu maan päälle täytydessään, Joseph Smith oli ja on todella Jumalan profeetta nykyisinä aikoina, Gordon B. Hinckley on elävä profeetta tänä päivänä ja että Mormonin kirja on Jumalan sanaa ja se on tänään ja ikuisesti yhtä Raamatun kanssa Herran kädessä.

Palatusta ei olisi tarvittu, ellei totuutta olisi ensin menetetty, mikä tapahtui ennen kuin oli kulunut montakaan vuotta Vapahtajan palvelutyöstä maan päällä. Vanhan ja Uuden testamentin profeetat näkivät ja ennustivat tuon totuuden menetyksen, joka

tunnetaan suurena luopumuksena. Herra perusti kirkkonsa sen kaikessa puhtaudessa, ja Hän antoi opetuslapsilleen pyhän pappeuden. Tämä ei ole oikea hetki kertoa yksityiskohtaisesti luopumuksen syistä ja pappeuden menettämisestä, mutta pintapuolisinkin silmäys kirkkohistoriaan vahvistaa sen todellisuuden. Vanhan testamentin profeetta Aamos profetoi tästä totuuden menettämisestä. Hän sanoi: ”Koittaa aika – sanoo Herra Jumala – jolloin minä lähetän maahan nälän. En leivän nälkää, en veden janoa, vaan Herran sanan kuulemisen nälän.

Ihmiset hoippuvat mereltä merelle, pohjoisesta itään he harhailevat etsimässä Herran sanaa, mutta eivät löydä.” (Aam. 8:11–12.)

Pian Vapahtajan taivaaseenastumisen jälkeen Pietari näki ennalta palautuksen. Hän sanoi: ”Katukaa siis syntejänne, jotta ne pyyhittäisiin pois,

kääntykää, jotta Herra antaisi tulla virvoituksen ajan ja lähettäisi Jeesuksen, teille ennalta valitsemansa Voidellun.

Taivas oli oleva hänen asuinsijansa siihen aikaan saakka, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, niin kuin Jumala ikiajoista asti on luvannut pyhien profeettojensa suulla.” (Ap. t. 3:19–21.)

Vapahtajan toisesta tulemisesta puhuessaan apostoli Paavali kirjoitti: ”Älkää antako kenenkään millään tavoin johtaa itseänne harhaan. Ennen tuota päivää näet tapahtuu uskosta luopuminen – – .” (2. Tess. 2:3.) Tiedettiin, että ennen toista tulemistä tapahtuisi sekä luopumus että palautus.

Nämä profetiat ja monet muut, joita ei ole mainittu, ovat todella täyttyneet, ja me saamme nauttia suurista siunauksista, joita virtaa Herran käsistä elämäämme. Presidentti Hinckley on sanonut: ”Tämä on kohdalleen panemisen aikaa. Tämä on palautuksen aikaa, josta apostolit Pietari ja Paavali puhuvat niin selkeästi ja painokkaasti Pyhässä Raamatussa. Toistan, että te ja minä olemme osa täyttyvää profetiaa, osa taivaan Jumalan jumalallista suunnitelmaa, että tapahtuisi luopumus ja että täytyy tulla palautus.” (”Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Innoittavia ajatuksia”, *Liahona*, kesäkuu 2004, s. 4.)

Kaiken kohdalleen paneminen, kuten muinaiset Jumalan profeetat olivat ennustaneet, tapahtui todella Isän Jumalan, Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, Johannes Kastajan, Mooseksen, Elian, Moronin ja muiden entisaikojen

Herran profeettojen palveluksen ja taivaallisten ilmestysten kautta. Joseph Smith asetettiin ennalta pyhään tehtäväänsä välikappaleeksi, jonka kautta Jumala toteuttaisi evankeliumin palautuksen tänä aikojen täyttymisen taloudenhoitokautena. Itse Vapahtajakin todisti tästä totuudesta. Hän sanoi: "Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä – –

jotta täytyisi se, mistä profeetat ovat kirjoittaneet – –

jotta myös usko lisääntyisi maan päällä,

jotta minun ikuinen liittoni vahvistettaisiin, jotta heikot ja vähäiset julistaisivat minun evankeliumini täyteyttä maailman äärille ja kuninkaiden ja hallitsijoiden edessä." (OL 1:17–18, 21–23.)

Mitä enempää voisi sanoa? Vapahtajan oma todistus profeetta Joseph Smithistä! Vapahtaja puhui hänelle taivaasta ja antoi hänelle käskyjä. Huomasitteko myös tuon yhden lauseen? "Jotta myös usko lisääntyisi maan päällä." Palautus kohoaa uskomme suoja-vallina puolustautuessamme pahan juonia vastaan. Rukoukseni on, että pidätte nämä totuudet lujasti ja tietoisesti mielessänne ja sydämässänne. Esitän teille saman pyynnön kuin kuningas Benjamin kansalleen, kun hän sanoi: "Sen tähden minä tahdon teidän olevan lujia ja järkkymättömiä, tekevän aina runsaasti hyviä tekoja, jotta Kristus, Herra Jumala Kaikkivaltias, voi sinetöidä teidät omikseen, niin että teidät voitaisiin johdattaa taivaaseen, jotta saisitte ikuisen pelastuksen ja iankaikkisen elämän hänen viisautensa ja

voimansa ja oikeudenmukaisuutensa ja armonsa kautta, joka loi kaiken – –" (Moosia 5:15).

Yhteenveto

Saanan päättää lainaamalla yhteenvedoksi presidentti Hinckleyä. "Tämä on Jumalan pyhää työtä. Sen alku-perä ja oppi on Jumalasta. Jeesus Kristus [ylösnoussut Herra ja Vapahtaja] on sen johdossa. Hän on meidän kuolematon Vapahtajamme ja Lunastajamme. Hänen ilmoituksensa on oppimme, uskomme, opetuksemme lähde, itse asiassa elämämme pohjana oleva malli. Joseph Smith oli välikappale Kaikkivaltiaan käsissä tämän palautuksen toteuttamiseksi. Ja tuo ilmoituksen peruselementti on kirkossa nykyään aivan kuten se oli Josephin päivinä.

Meidän henkilökohtainen todistuksemme näistä totuuksista on uskomme perusta. Meidän täytyy hoi-vata sitä. Meidän täytyy jalostaa sitä. Me emme saa koskaan hylätä sitä. Me emme saa koskaan panna sitä sivuun. Ilman sitä meillä ei ole mitään. Sen kera meillä on kaikki." ("Näkemiin jälleen puoleksi vuodeksi", *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 103.)

Lausun teille todistukseni Vapahtajan jumalallisuudesta. Hän elää! Todistan, että ylösnousemuksen todellisuus, ilmoituksen merkityksellisyys ja palautuksen luotettavuus lisäävät uskoanne Herraan Jeesukseen Kristukseen ja auttavat teitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta. Lausun teille todistukseni sekä ilmaisen rakkauteni ja toivotan teille siunausta, jotta niin tapahtuisi, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.